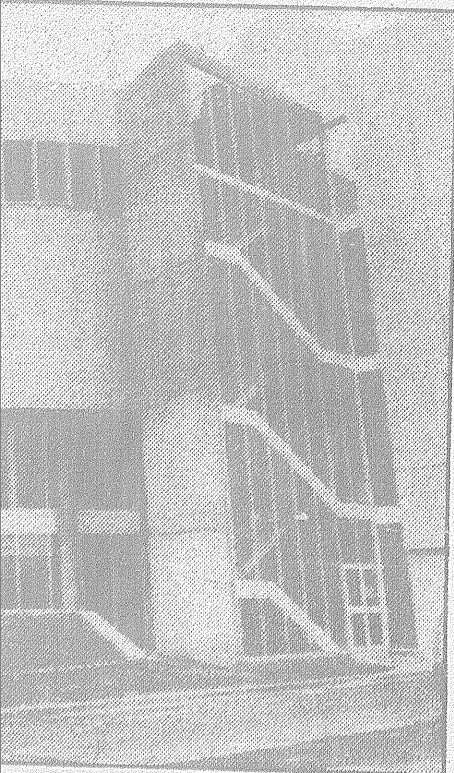

V3

El sentit de les proporcions

LA tendència -en augment- d'exportar processos i romeries em fa pensar en una mena d'evasió de valors espirituals. Per l'estil de l'evasió de divises, però amb una base d'aparent desinterès que no queda prou diàfana.

Hi ha fires que ja apleguen més gent en una població del Vallès que no pas al seu indret d'origen, a Andalusia. És bo? És dolent? A mi, si fos andalús, em preocuparia força, com si es produïssin fuites greus a les instal·lacions de casa meua. L'Enyorament juga un paper decisiu en aquest traginar veneracions i rituals d'una banda a l'altra. Però a vegades la nostàlgia és una mala consellera, perquè ens exposa a endanyar ferides en voler amorosir-les amb pegats.

Es pot produir, tal com ho veig jo (i no vull ofendre ningú), una desviació de sentiments, i del culte a unes imatges sagrades i a uns costums entranyables es passa, gairebé sense adonar-se'n, a la creació de partits polítics. Com ara aquest "Partido Andaluz de Cataluña", que d'arcord amb les manifestacions del seu inspirador es proposa combatre la discriminació social, econòmica, lingüística i cultural que -segons el nou líder- pateixen els andalusos a Catalunya.

¿És possible que algú que viu aquí no s'hagi adonat que els discriminats històrics som nosaltres? És especialment grotesc acusar-nos de discriminadors lingüístics, quan en-

cara patim humiliacions i ofenses en aquest sentit.

L'invent de l'Estat de les Autonomies suscita una colla de reserves. A hores d'ara, no se sap ben bé si obeeix a un gran dosi de bona fe de principis, o bé no tant com això. Però com sol passar en gairebé totes les coses d'aquest món té aspectes positius, permet que els ciutadans que s'estimen de veres les seves comunitats -o nacionalitats- treballin per millorar les condicions de la seva terra. Sovint, això suposa enfrontar-se amb obstacles que arriben a semblar insalvables, però sempre a base de "quedar-se" i no pas "anant-se'n", perquè la lluita és més eficaç allí on s'originen els mals.

Estic d'acord, amb les reserves insinuades, que tothom té el dret de fugir de privacions i aspirar al benestar "personal", però en aquest cas es tracta d'una tria que requereix la capacitat d'adaptar-se i un sentit agut de la discreció. D'altra manera, es pateix i es fa patir.

L'amor a les arrels és una virtut lloable, a condició de no pretendre uns transplants contraris a la naturalesa. Pot ocórrer que en voler reproduir a control remot l'objecte de la nostra melangia, muntem unes escenografies d'escassa consistència, poc dignes de l'estima que les ha inspirades. En tot cas, la imitació no serà mai com l'original.

PERE CALDERS

QUIM MONZO

mant que usellí im- derns que rk. onsellant a tele i es a o el pa- cap me- s: passar- er poder- tadella a i així es- r fora de que som- pressio-

el senyor r -com en dos:

la facilitat d'enrotllar-se, de passar d'un tema a un altre que no hi té res a veure, una mica com quan converses a la barra d'un bar. I dues: la capacitat que demostra no solament de no tallar-se davant de la càmera sinó fins i tot de vacil·lar-hi, i, dones, d'enganxar el telespectador, cada espectador com si estigués parlant només amb ell.

¿Ens deixarem perdre aquest Ed Sullivan en brut, aquest Messies que ha baixat a la Terra -és a dir: a la tele- per redimir-nos d'uns quants estereotips televisius i obsequiar-nos amb una mica d'aire fresc?

REUMA

Enfermedades reumaticas son aquellas que producen dolor o incapacidad por afectar musculos, huesos y articulaciones, son las mas frecuentes:

ARTROSIS
ARTRITIS · GOTA
DOLORES

Unicef és per als nens...

...salut, educació, somriure, respecte, amor i vida.

- Si vós estimeu els nens
- Si voleu salvar-los la vida
- Si voleu veure'ls convertits en adults útils

Uniu-vos a nosaltres com a soci de l'unicef